

Zeitschrift: Schwyzerlüt : Zyschrif für üsi schwyzerische Mundarte
Band: 18 (1955-1956)
Heft: 4

Artikel: Was witt vo mir?
Autor: Thommen, Elisabeth
DOI: <https://doi.org/10.5169/seals-186144>

Nutzungsbedingungen

Die ETH-Bibliothek ist die Anbieterin der digitalisierten Zeitschriften. Sie besitzt keine Urheberrechte an den Zeitschriften und ist nicht verantwortlich für deren Inhalte. Die Rechte liegen in der Regel bei den Herausgebern beziehungsweise den externen Rechteinhabern. Siehe Rechtliche Hinweise.

Conditions d'utilisation

L'ETH Library est le fournisseur des revues numérisées. Elle ne détient aucun droit d'auteur sur les revues et n'est pas responsable de leur contenu. En règle générale, les droits sont détenus par les éditeurs ou les détenteurs de droits externes. Voir Informations légales.

Terms of use

The ETH Library is the provider of the digitised journals. It does not own any copyrights to the journals and is not responsible for their content. The rights usually lie with the publishers or the external rights holders. See Legal notice.

Download PDF: 14.03.2025

ETH-Bibliothek Zürich, E-Periodica, <https://www.e-periodica.ch>

Was witt vo mir?

Elisabeth Thommen

Es git kei Wäg . . .

*Es git kei Wäg vo Möntschen zu Möntschen!
's stoht jede uf sym eigne Land,
's stoht jede ganz für sich ellei,
Au die, wo sich am liebste hei,
Die finde d' Schritt nit zuenenand.*

*Und mängisch isch's der, 's chönn nit sy,
Es mües jetz eifach anderst goh,
's werd woll es Wägli neume geh,
Wo d' chönntisch zue dym Nächste neh,
Und suechsch und suechsch und lohsch nit no.*

*Und ändlich findsch e schmale Pfad,
Und laufsch, was d' chasch, im andre zue. —
Dä aber luegt verwunderet uf,
«Was witt?» und tuet kei arme Schnuuf,
«Was witt vo mir? Ha anders z'tue!»*

*Nei, 's git kei Wäg vo Möntschen zu Möntschen,
's stoht jede uf sym eigne Land,
Isch jede ganz für sich ellei,
Au die, wo sich am liebste hei,
Die finde d' Schritt nit zuenenand.*

Truurig

<i>Bi z'müed zum säge was mr fehlt,</i>	<i>Und 's isch mer, i chönn eifach nie</i>
<i>Weiss nit, was mi die ganz Zyt queelt,</i>	<i>Wie ander Möntsche Freude ha,</i>
<i>Es tuet mer eifach alles weh,</i>	<i>'s heb alls e schwarze Schleier a.</i>
<i>Und was i dänke, was i gseh,</i>	<i>Und 's Schönst am Läbe schynt mer zsy</i>
<i>Isch truurig, cha nit säge wie,</i>	<i>'ass einisch us isch und verby!</i>

Spruch

*Nimm 's Läbe hüt.
Vergiss kei Daag:
's vergoht, 's vergoht!
Und hinder allim stohrt
Dr Tod.*

(Us: O. Sutermeister, Schwizer-Dütsch, Heft 78)